

ésser obra de tots plegats, fou altre motiu de la meua decisió.

Recorda la part principal que va prendre, are dos anys, en el moviment d'Acció Granollerina, detallant els primers incidents que'l divorciaren d'aquells que encare ell creia útils a la vila i que no senten més que un odi africà contra en Torras, com va poder-se'n convèncer quan, a pesar de tot, un dia i un altre ell va aplaudir públicament la gestió honrada de la Coalició en el Municipi.

Fa menció del cas *Barbany*, demostrant que aquest senyor és regidor perquè's criden contra ell no varen voler que's decidís per la sort si efectivament havia d'ésser-ho o no.

Explica com els indocumentats que'l voltaven, emparats en el seu prestigi, intentaren posar-lo sota la fèrula d'un *consell de guerra*, d'una mena de *soviet* de burots i aspirants, que qualificaren de traïció d'en Coma l'haver aconseguit amb en Torras l'haver tret l'embarcament de la caixa municipal.

Demuestra, al parlar del *reparto* que sistemàticament combatien els seus amics d'ahir, com l'ajuntament no podia resoldre una qüestió que homes eminents no s'hi atreviren.

Acusa als homes d'Acció Granollerina d'haver fet una denuncia que, de prosperar, anava en contra de tots els regidors, inclús dels mateixos d'Acció, menys en Barangé i en Riera. Allò va ésser una demostració més de l'odi contra en Torras, que va culminar en les passades eleccions provincials, donant-se'l cas vergonyós de que una gloria nacional com en Prat de la Riba va aparèixer a Granollers en quint lloc, perquè la cobla de l'odi va prendre-li's vots per a donar-los a un carlí que era fàcil aconseguís l'acta a que aspirava en Torras.

Resultat d'aquesta actuació han sigut dos anys d'inactivitat, de *mandra* granollerina, com se demostra en tot, i principalment en el plet entaulat per en Barangé contra de l'ajuntament, amb l'excusa de cobrar unes làmines que mai reclamà quan podia haver-se-les cobrat. Això fa creure que en Barangé, que per a obtenir l'alcaldia, ha renunciat tant generosament a les mils pessetes que dites làmines representen, espera fer allò de «Cura de moro»: *Té, cobra Ignasi*.

En un paragraf que, com molts anteriors, és sorollosament aplaudit, critica la febre de fer administració que's ha entrat als que mai han fet tal cosa. El dia 18 d'octubre — diu — ve'l nomenament del nou alcalde i aquest, que durant dos anys no ha anat per a res a la Casa de la Vila, no para de fer camins i de pujar i baixar l'escala d'aquella casa fins que'l dia 22, després de renunciar al plet, aconsegueix que se li fassi entrega de la vara, tant somniada per tots els que en ella hi veuen la vareta màgica que's deixi viure amb l'esquena dreta.

Al parlar també de la venda de les taules gòtiques, qualifica de traidors a Granollers als imbècils que han arribat a dir que la nostra vila no tenia cap dret sobre aquella joia d'art. Amb la seva actitud, les taules podien haver anat a parar al Museo Diocesà, perdent Granollers les mils pessetes que eixugaràn tantes llàgrimes dels pobres.

Fa grans elogis dels senyors Montañà, Garrrell, Riera i Pibernat, tant separats per qüestions polítiques i tant units quan s'ha tractat de laborar en prò dels pobres de la nostra vila. Contrasta l'obra d'aquests senyors, així com la de l'alcalde i tots els concellers de la Coalició, amb els treballs indignes portats a terme pels homes d'«Acció Granollerina».

Les emprèn amb els que criden contra'l

reparto i a l'hora en que se'ls ha convidat no s'han acostat a la Casa de la Vila.

Remarca la transcendència de la propera lluita electoral, que ha d'ésser el *referendum* del nostre poble als que han dut a terme gestió tant honrada que ha permès la normalització de les seves relacions econòmiques amb l'Estat i la Província, el pagament d'un deute crescutíssim, les millores públiques que tot-hom ha aplaudit i la creació recent de l'escola de segona ensenyança.

Acaba'l senyor Coma son brillant i trascendental discurs, dient que, per damunt de la disciplina creada pels duros que pròdigament pugui repartir un senyor Barangé qualsevol, ell acata només la disciplina que li imposa la seva consciència, recta i honrada; i es dol de que homes que's diuen amics d'ell, que varen callar quan s'intentà processar-lo i que han callat quan l'ha insultat un paperot que ells mateixos ajuden a pagar, criden i baladregen are, perquè en el Municipi ha protestat del nomenament ilegal d'en Barangé i de les primeres *alcaldades* que ha fet.

(L'ovació que's fa a l'orador és extraordinaria.)

En Francesc Torras

La transcendència dels discursos anteriors i l'hora avançada que és — diu al començar — m'imposa l'obligació d'ésser breu i aplaçar per a dissabte vinent explicar la gestió municipal de la Coalició.

Diu que en les eleccions del dia 11, ha de decidir-se la continuació de l'obra de dignificació ciutadana començada i que ha d'ésser bandera dels seus amics, procurar per al poble'l pa de l'ànima, aixecant al seu nivell intel·lectual, per a que en futures lluites, tot-hom sàpiga a qui ha de votar, sense estímuls de cap mena.

La casa de la Vila ha de seguir oberta a tot-hom, com fins avui, perquè arribi al poble el convenciment de que's labora honradament.

Diu de la minoria, que per haver desertat del seu lloc, s'ha impossibilitat de criticar documentalment la gestió dels que insulten de la manera més indigna.

Senyala que la missió del futur ajuntament ha d'ésser fomentar l'ensenyament i la beneficència pública.

Afirma que, en política general, la Coalició està resoltament i amb totes les conseqüències al costat dels parlamentaris i que les conclusions de l'Assamblea, últimament celebrada a Madrid, seràn el seu programa, únic acceptable en aquesta hora en que la voluntat del poble s'affirma contra dels que, com en el cas de la nostra Alcaldia, fan befa de les lleis, trepitjant-les i escarnint-les.

Dirigint-se als seus amics, els diu que no temin perquè tingui la vara l'home que la seva obra són vint anys de vilipendi; la vara ja s'escapa de les seves mans i, si ell s'ha fet serenada de pobre, pel seu nomenament, nosaltres li farem funerals de ric, per la seva destitució.

Recorda d'en Barangé que va presidir una reunió, rodejat de *maüers*, i que are'ls mateixos *maüers* els ha volgut fer servir per a possessió de l'Alcaldia.

Acaba anunciant que en aquesta setmana's farà pública la candidatura de la Coalició i que el dissabte vinent tindrà lloc el miting de presentació dels candidats.

Les ovacions s'han repetit al final de cada un dels paragrafs del breu i eloqüent discurs del nostre amic que, com els demés oradors, és felicitat pels concurrents,

XIRINOLES

L'home més desgraciat de l'humanitat, és el pobre Serra i Dachs.

Per un caprici de l'amo, que ha volgut assegurar al seu *correligionari* l'idòneo Picarón portant lo al-segón col·legi, se troba l'infeliç Serra amb que, anant al primer, — acatant les ordres de l'amo — és a l'aigua irremissiblement.

¡Pobre Serra i Dachs!...

Es veu que l'amo és rencorós i no 't perdonaràn mai allò de «L'home funest».

© ©

En Cul i Enrera fa d'alcalde petit durant el transcurs de la setmana, i els dies de sessió fa de consuetada del mateix Alcalde.

En la del dijous passat tot fent signos a la Presidència va donar-se un cop al dit que segons diuen, li hauràn de tallar... les agalles.

Però, senyor Barangé, no's pot arribar a més, ni baixar a menys!...

¡Es aquell de la Colecta!

© ©

Se'ns assegura que l'alcalde de R. O senyor Barangé, per un excés de delicadesa que en ell és característica, presentarà la dimissió del càrrec, per entendre que no pot continuar presidint l'ajuntament, tota vegada que'l govern que'l nomenà, se n'ha anat de panxa enlaire, i creu ésser incompatible una cosa amb l'altre.

Així són els homes!

Molt bé, Pep!

© ©

Aquella bassa que paga en Barangé i que surt cada diumenge a fer pudó (en època d'eleccions), redactada per quatre analfabets, com el *pagano*, i en la que només s'hi veu el verí de l'impotència i els espeternecs de la gana, en sa porca alenada última, diu que en Barangé durant els set dies que varen transcórrer des de la data del nomenament a la presa de possessió, no més va fer el *burro*; així, amb totes les lletres.

¡Pero señores que ascribis la masquita aquella. ¿no beis que estays asiendo el radículo, de una manera espatarante?...

© ©

El nostre espieta ens diu que'ls exemplars de la bassa que paga'l saboné, són tirats a ca l'impressor de càmera, essent emmatlevats la capçalera i el peu d'impremta.

Ah, pillin!...

© ©

—Pela, que'l coix de la cama curta no sab què vol dir TRÁNSFUGA?

— Doncs vol dir SALTA-PARTITS.

— ¡TRÁNSFUGA! més que TRÁNSFUGA!...

— Sembla un insult això, oi? ..

© ©

El viure entre barres (de sabó), i ésser-ne fabricant, no dóna dret a ésser el BARRA més gran de l'humanitat.

Vegi's la mostra en les dugues últimes sessions municipals.

¿Oi, sanyó Barangé?...